

Arrest

nr. 84 575 van 12 juli 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Roemeense nationaliteit te zijn, op 13 februari 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het besluit tot terugwijzing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 februari 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat R. COLMAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De thans bestreden beslissing luidt als volgt :

“Gelet op de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, inzonderheid op de artikelen 20 en 43, 2°, gewijzigd bij de wet van 15 september 2006;

Overwegende dat de hierna nader bepaalde vreemdeling onderdaan is van Roemenië;

Overwegende dat betrokkene een onderdaan is van de Europese Unie;

Overwegende dat hij zich op 02 juni 2008 schuldig heeft gemaakt, als dader of mededader, aan poging tot diefstal, feit waarvoor hij op 30 juli 2008 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel van 3 jaar behalve de reeds ondergane voorhechtenis;

Overwegende dat hij zich tussen 01 januari 2011 en 23 maart 2011 schuldig heeft gemaakt, als dader of mededader, aan diefstal { 2 feiten}; aan poging tot diefstal; aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging, met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of eigendommen, in staat van wettelijke herhaling, feiten waarvoor hij op 20 juli 2011 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 8 maanden;

Overwegende dat hij zich tussen 13 januari 2010 en 11 november 2010 schuldig heeft gemaakt, als dader of mededader, aan met bedrieglijk opzet, voor zichzelf of voor een ander, een onrechtmatig economisch voordeel te hebben verworven door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, in een informaticasysteem in te voeren, te wijzigen, te wissen of met enig ander technologisch middel de mogelijke aanwending van gegevens in een informaticasysteem te veranderen (4 feiten); aan diefstal (3 feiten); aan poging tot met bedrieglijk opzet, voor zichzelf of voor een ander, een onrechtmatig economisch voordeel te hebben verworven door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, in een informaticasysteem in te voeren, te wijzigen, te wissen of met enig ander technologisch middel de mogelijke aanwending van gegevens in een informaticasysteem te veranderen (2 feiten); aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging, met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of eigendommen, in staat van wettelijke herhaling, feiten waarvoor hij op 06 september 2011 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 jaar met onmiddellijke aanhouding;

Overwegende dat uit de voorgaande feiten blijkt dat hij, door zijn persoonlijk gedrag, de openbare orde heeft geschaad;

Overwegende dat hij dienvolgens zijn persoonlijk gedrag een ernstige aanslag heeft gepleegd op de openbare orde en dat zijn aanwezigheid in het land een ernstige, reële en actuele bedreiging vormt die een fundamenteel belang van de Belgische maatschappij aantast,

Overwegende dat er uit de terugkerende aard van het misdadig gedrag van betrokkene legitiem kan afgeleid worden dat deze laatste een reële, ernstige en actuele bedreiging voor de openbare orde vertegenwoordigt;

BESLUIT:

Artikel 1 – C. I.-V. (...), geboren te (...) op (...), wordt teruggewezen.

Hij wordt gelast het grondgebied van het Rijk te verlaten, met verbod er gedurende tien jaar terug te keren op straffe van het bepaalde bij artikel 76 van de wet van 15 december 1980, behoudens bijzondere toelating van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

Artikel 2- Dit besluit beïnvloedt op generlei wijze een eventuele beslissing inzake de voorlopige invrijheidstelling.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van de motiveringsplicht “en de toepasbaarheid van artikel 20 en 43,2° van de wet van 15 december 1980”. Verzoeker stelt dat er thans geen enkel stuk “i.e. psychiatrisch verslag” voorligt waaruit objectief kan worden afgeleid dat verzoeker een gevaar vormt voor de openbare veiligheid. Verzoeker van zijn kant betwist dat gevaar. Verder wordt betoogd dat het de staat verboden is om op basis van een algemeen geldende beslissing uitspraak te doen en dat individualisering vereist is. Er anders over oordelen zou de Belgische staat de mogelijkheid bieden om op basis van toekomstige mogelijke eventualiteiten nu reeds een beslissing te nemen. De enkele mogelijkheid tot gevaar, zonder enig objectief element ondersteund, is niet voldoende om toepassing te maken van artikel 20 en 43, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Het is niet aan de Belgische staat om een voorspelling te maken van een actuele bedreiging. Verzoeker zit thans in detentie en vormt derhalve geen actueel gevaar. Hij is onlangs vader

geworden van een zoon en betaalt reeds jaar en dag sociale bijdragen. Hij voegt stukken bij zijn verzoekschrift om dit te staven. Het is dan ook ver gezocht, zo besluit hij, om dergelijk persoon te aanzien als een bedreiging voor de maatschappij. Deze elementen werden niet in rekenschap gebracht.

2.2. Niettegenstaande de verwerende partij het middel onontvankelijk acht, blijkt onmiskenbaar dat verzoeker de schending van de motiveringsplicht en van in het middel vermelde bepalingen opwerpt. De exceptie, hoewel niet expliciet als dusdanig omschreven, van de verwerende partij kan niet worden aangenomen.

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt en verplicht de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze.

In de mate dat verzoeker doelt op de schending van de materiële motiveringsplicht, dient erop gewezen dat de Raad niet bevoegd is om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid, doch in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

2.4. De bestreden beslissing vermeldt dat ze genomen is op basis van de artikelen 20 en 43,2° van de Vreemdelingenwet.

Deze bepalingen luidt als volgt:

Artikel 20

"Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag en in artikel 21 kan de Minister de vreemdeling, die niet in het Rijk gevestigd is, terugwijzen wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land heeft geschaad of de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden zoals die door de wet zijn vastgesteld niet heeft nageleefd. In de gevallen waarbij krachtens een internationaal verdrag een dergelijke maatregel slechts mag genomen worden nadat de vreemdeling gehoord werd, mag de terugwijzing slechts bevolen worden na advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen.

De Koning bepaalt de overige gevallen waarin de terugwijzing slechts bevolen mag worden na advies van de Commissie van Advies voor Vreemdelingen bij een in de ministerraad overlegd besluit.

(...)

De terugwijzings- en de uitzettingsbesluiten moeten uitsluitend gegrond zijn op het persoonlijk gedrag van de vreemdeling. Hem mag geen verwijt gemaakt worden van het gebruik dat hij overeenkomstig de wet gemaakt heeft van de vrijheid van meningsuiting of van deze van vreedzame vergadering of van vereniging."

Artikel 43, 2°

"De binnenkomst en het verblijf mogen aan de burgers van de Unie en hun familieleden slechts geweigerd worden om redenen van openbare orde, van nationale veiligheid of van volksgezondheid en zulks binnen de hiernavermelde perken:

(...)

2° de om redenen van openbare orde of nationale veiligheid genomen maatregelen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokkene. Strafrechtelijke veroordelingen vormen als zodanig geen reden voor deze maatregelen. Het gedrag van de betrokkene moet een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormen. Motiveringen die los staan van het individuele geval of die verband houden met algemene preventieve redenen mogen niet worden aangevoerd;

(...)"

2.5. Zoals hierboven blijkt, wordt in de bestreden beslissing een opsomming gegeven van de strafrechtelijke veroordelingen die verzoeker heeft opgelopen sedert 2 juni 2008 en de feiten die daartoe aanleiding hadden gegeven en wordt gesteld dat uit de geschetste feiten door zijn persoonlijk gedrag de openbare orde heeft geschaad, wordt overwogen dat hij een ernstige aanslag heeft gepleegd op de openbare orde en dat zijn aanwezigheid in het land een ernstige, reële en actuele bedreiging vormt die een fundamenteel belang van de Belgische maatschappij aantast. Ten slotte wordt gesteld dat uit de terugkerende aard van het misdadig gedrag van betrokkene legitiem kan worden afgeleid dat hij een reële, ernstige en actuele bedreiging voor de openbare orde vertegenwoordigt. Verzoeker kan derhalve niet worden bijgetreden waar hij allusie maakt op het feit dat de bestreden beslissing niet zou zijn geïndividualiseerd of dat om die reden de voormelde bepalingen zouden zijn geschonden.

Wat betreft de vereiste dat het persoonlijk gedrag van betrokkene een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving moet vormen en strafrechtelijke veroordelingen in die context op zich niet volstaan, dient erop gewezen dat een verwijzing in de bestreden beslissing naar de herhaaldelijke veroordelingen, de feiten die daarvan aan de basis lagen en de recidive die verzoeker heeft geëtaleerd aan deze vereiste tegemoetkomt. Verzoekers argument dat enkel op grond van een psychiatrisch verslag op een objectieve wijze zou kunnen worden geoordeeld dat hij een gevaar vormt voor de openbare veiligheid en hij dit gevaar betwist kan, gelet op de voormelde motivering niet worden bijgetreden. De verwerende partij kon, in het licht van de ernst van de feiten, de opgelopen strafrechtelijke veroordelingen en de terugkerende aard van verzoekers misdadig gedrag, genoegzaam oordelen dat verzoekers aanwezigheid een ernstige, reële en actuele bedreiging vormt. Het feit dat verzoeker thans in detentie zit en geen actueel gevaar vormt doet daaraan geen afbreuk, nu hij na het uitzitten van eerdere gevangenisstraffen nieuwe feiten heeft gepleegd. Evenmin kan het argument dat verzoeker vader is geworden worden weerhouden om de bestreden beslissing onwettig te bevinden, nu hij geenszins aantoonde dat het vaderschap -daargelaten de vraag of dat bewezen is, nu de geboorteakte slechts de naam van de moeder van het kind vermeldt- op zich, afgewogen tegen de verschillende bevindingen van de verwerende partij, impliceert dat zijn aanwezigheid niet langer een actueel gevaar voor de openbare orde zou vormen.

2.6. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de bestreden beslissing afdoende is gemotiveerd en dat verzoeker niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het eerder uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Een schending ervan is dan ook niet aannemelijk gemaakt., net zomin als een kennelijk onredelijk handelen of een handelen in strijd met de gegevens van het dossier of een miskenning van de door verzoeker geschonden geachte artikelen. Het enig middel

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS